

[Hauge.]

denne Skattnedsættelse i det hele taget har virket.

Vi har i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1929—30, Sp. 894, faaet Meddelelse om, hvorledes disse Beløb kan tænkes at indkomme, hvorledes Provenuet formodes at blive i det kommende Aar. Men for det første er denne Meddelelse uklar, og for det andet viser den ikke noget som helst i Retning af, hvorledes Loven i det hele taget har virket. Man faar en Oplysning om, at Nedgangen for Staten i Indtægter ikke vil blive saa stor som paaregnet, at der ikke bliver en Nedgang paa 10, men paa 8 Mill. Kr. paa Formueskatten og 2 Mill. Kr. kun paa Selskabsbeskatningen. Men vi har ingen Oplysninger faaet om, hvorledes selve Loven i øvrigt har virket, og jeg henstiller nu til den højtærede Finansminister at give Rigsdagen under en eller anden Form en klar Redegørelse for, hvorledes denne Skattnedsættelse i Praksis har virket.

For det første er jo selve Loven nemlig saa uklart formet, at det er vanskeligt at faa Rede paa, hvad dens Bestemmelser i Virkeligheden gaar ud paa, og dernæst har der nu ogsaa, baade af den ene og af den anden Part, været givet saa mange Forklaringer paa, hvorledes denne Lov har virket. Der behøver jo ikke at nævnes Navne, men det forekommer mig, at Rigsdagen har Krav paa at faa en virkelig Redegørelse for, hvorledes Virkningerne af denne Lov har været i de forskellige Skattekrede overfor de enkelte, der er kommet i Betragtning. Det er der saa meget mere Grund til, som Ændringen af Loven jo gik ud paa at udpege nogle ganske enkelte, nogle specielt stillede Personer og Aktieselskaber, til at faa en Begunstigelse i Sammenligning med den i øvrigt gældende Lov.

Sluttelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger til den Betænkning, som Statsrevisoratet har afgivet over Statsregnskabet for 1926—27. Venstres Talere har ikke henledt Opmærksomheden paa denne Betænkning; det er maaske en Forglemmelse af de paagældende, det er maaske ogsaa, fordi denne Betænkning indeholder adskilligt nyt af Interesse, som viser, det var paakrævet, at den socialdemokratiske Regering fik dette Hovedrevisorat gennemført. Det burde have været gennemført tidligere; den højtærede Finansminister, der jo ellers er saa dygtig som Finanshusholder, burde i sin tidligere Regeringsperiode have været opmærksom paa, at der var noget, der kunde rettes. Jeg skal ikke paa nogen som helst Maade gøre opmærksom paa, hvad der staa-

i denne Betænkning fra Statsrevisorerne, jeg vil blot henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa første Halvdel af den omtrent; man vil da se, at der har været adskilligt at rette, og at det har været paa høje Tid, at vi fik dette Hovedrevisorat, at vi virkelig fik en Gennemgang af de Udgiftsposter, der falder paa de forskellige Ministerier.

Dermed skal jeg slutte mine Udtalelser. Jeg kan gøre det med den Bemærkning, at jeg ikke kan lovprise den højtærede Finansminister for det Resultat, han er naaet til; det har den højtærede Minister sikkert ogsaa ved at høre, hvad jeg har sagt, faaet et levende Indtryk af. (*Finansministeren*: Jeg havde heller ikke ventet det). Finansministeren har ikke ventet andet; ja saa lider han jo ingen Skuffelse.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Hauge sluttede med at henlede Opmærksomheden paa, at Statsrevisoratet har faaet en anden Sættelse, end det hidtil har haft, idet Statsrevisorerne har faaet virkelige Revisorer til Hjælp. Jeg tror, de fleste maa være enige i, at den Forandring afgjort er til det bedre, selv om det kan gaa ud over en eller anden Institution, som ikke har opfattet sit Ansvar overfor Staten, saaledes som den burde. Men jeg tror ogsaa, det kunde være godt, hvis Rigsdagen fik et Kursus i Statsregnskab. Ikke saaledes at forstaa, at jeg kan give dette Kursus, ej heller saaledes at forstaa, at jeg bilder mig ind, at man, hvis jeg gav et Kursus, vilde tro paa, at det var rigtigt, men alene for at vi maaske kunde komme til at tale nogenlunde om det samme. Naar man hører en Finanslovdebat, har jeg et levende Indtryk af, at en taler i Øst og en anden svarer i Vest. Det er ud fra helt forskellige Principper, der tales, hvis man overhovedet kan tale om Principper i denne Forbindelse.

Det er ikke saa grumme længe siden, vi fik den nye Form for Statsregnskabet, som vi har nu, og jeg var ærlig talt ikke klogere, end at gennem denne Udformning fik man slaaet fast med store Søm, at Driftsregnskab er et, Formueregnskab noget andet. Men jeg har et levende Indtryk af, at Driftsregnskab og Formueregnskab i denne Debat blandes sammen i den syndigste Forvirring. Naar et Selskab — jeg vil i denne Forbindelse betragte Finansloven som Regnskabet for Forretningen Danmark — udfærdiger et Regnskab, har det, som alle vil vide, et Driftsregnskab og en Status, og jeg tror ikke, mange vil benægte, at Driftsregnskabet viser, hvorledes Aaret, der gik, virke-